

RDEČI PRAPOR

Izhaja v Ljubljani vsak dan opoldan.

Naročnina za avstro-ogrsko kraje mesečno 2 K, za Nemčijo 2-25 K, za Ameriko 2-75 K.

Posamezna številka 10 v.

Reklamacije so poštnine proste. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Inserati. Tristopna petit-vrstica 26 vin. za enkrat, 20 vin. za dva-krat; večkrat po dogovoru.

Glasiilo jugoslovanske socialne demokracije.

41. šte. v.

V Ljubljani, v torek, dne 7. maja 1907.

Leto X.

NASLOVA: Za dopise, rokopise za list: Uredništvo »Rdečega Prapora«, Ljubljana. — Za denarne pošiljave, naročila na list, reklamacije, inserate i. t. d.: Upravništvo »Rdečega Prapora«, Ljubljana, Frančiškanske ulice št. 8/L.

DELAVCI!

Hribar je kandidat kapitalistov.

Hribar je kandidat stranke, ki delavstvu ni privoščila volilne pravice in mu je tudi sedaj ne privošči.

Hribar je kandidat zemljiških spekulantom in stanovanjskih oderuhov, ki pode delavstvo ven iz mesta.

Kregar je kandidat veleposestniških klerikalcev.

Kregar je kandidat stranke, ki delavcu ne privošči mesa in kruha.

Kregar je kandidat stranke, ki hoče delavstvo zadržati v napredku.

Noben zaveden delavec ne bo volil ne liberalnega ne klerikalnega delavca! Nihče ne bo pljuval v lastno skled!

Kandidat delavcev je:
ETBIN KRISTAN!

Volite vsi
ETBINA KRISTANA!

Ljubljanske kandidature.

Zastrupovanje vodnikov in studencev v medsebojnih vojnah narodov je po dogovorih prepovedano; v strankarskih bojih pa niti to sredstvo ni preodurno, da bi se ga ne smelo uporabljati. In buržoazijske stranke ga uporabljajo v volilnem boju, kar se da. Z zavihanimi rokavi se obmetavata načelnika liberalne in klerikalne stranke s svojo služinčadjo, z gnojem, da ju obliavata pot in gnojnica. Čednih namigavanj in ostrih groženj kar

dežuje. Z brezprimerno perfidnostjo in izzivajočim cinizmom mešajo in stikajo po tujem življenju. S predrzno smelostjo odgrinjajo odeje in grabijo pod njo —

Gnusen prizor — karikatura političnega življenja, v kateri so posamezne poteze spačene do ostudnosti!

In vrhu vsega se porajajo na obeh meščanskih straneh tožbe o bojevanju nasprotnika. Kakor da bi imel oni, ki hoče z osebnim poštenjem vjeti in pritihotapiti svoji stranki glasove, kaj več političnega poštenja? — Vprašanje, če je kdo osebno pošten, je v prvi vrsti stvar vesti in stvar državnega pravdnika. Politično vprašanje, ki si ga mora zastaviti vsak volilec, pa slove: Ali je kandidat X. Y. po svoji politični preteklosti, po svojem strankarskem pripadnosti in po svojem programu usposobljen, z največjo energijo zastopati moje koristi?

Če na te strani prerešujemo liberalno in klerikalno kandidature, izprevidimo, da sta obe nesmiselni in da obe računati na politično nezavednost in nezrelost ljubljanskega volilstva.

Kako se predrzne liberalna stranka s svojim kandidatom stopiti pred polčetrni tisoč ljubljanskega delavstva, ko se je pošteno trudila in na vso moč prizadejala, da ostane delavec brezpravi helot? Delavec, ki ima le iskro zavednosti v sebi, bo zgotovil na volilnem listku liberalcem pobotnico za njihov brezuspešen trud. Liberalcem se je njih sramotna nakana, pustiti delavstvo brez slehernega zastopstva, izjalovila; izjalovil pa se ne bo — to lahko trdimo — trdni sklep delavstva, vreči to hinavsko stranko brez usmiljenja ob tla. — Precejšnje mere predrznosti je treba, da ponuja liberalna stranka armadi zasebnih uslužbencev kandidata, ki se je javno in očitno ogreval za interese podjetnikov na prav gotovo škodo delojemalcev. — Geslo vsega ljubljanskega prebivalstva za prihodnje volitve mora biti: Nobenega glasu kandidatu stranke, ki je s svojo nesrečno stanovanjsko in živiljsko politiko izročila

delavstvo, obrtništvo in uradništvo skratka vse ljubljansko prebivalstvo zemljiškim in živiljskim spekulantom na milost in nemilost in povzročilo tako draginjo, da se ljubljanskim stanovalcem lomi hrbet.

In kolika smelost klerikalne stranke, da postavlja v Ljubljani svojega kandidata. Stranka, ki spravlja človeštvo v neznosni jarem duhovščine, iz katerega se je komaj malo izvilo, ki hoče v to svrhu državo in šolo in ju napraviti za cerkveni dekli, stranka, ki zvisuje državne davke, da daruje bogati cerkvi visoka darila? Klerikalna stranka, ki je s svojo veleposestniško carinsko politiko zdražila konsumentu meso in moko do neznosnosti, se podstopi reflektirati na glasove ljubljanskega volilstva. Klerikalna stranka je prav tako malo sposobna zastopati koristi ogromne večine ljubljanskega prebivalstva, kakor liberalna stranka.

V blagodejnem nasprotju s tema dvema strankama, ozironta klikama, je jugoslovanska socialna demokracija. Socialno-demokratska stranka temelji na podlagi vzajemne samopomoči; ona ni družega kot politična organizacija gospodarsko odvisnega ljudstva. V socialno-demokratski stranki prihaja do popolnega izraza in do absolutne veljave ljudska volja in ljudska moč. Ker je ogromna večina ljubljanskega prebivalstva gospodarsko odvisna, zato je socialno-demokratska stranka ogromne večine ljubljanskega prebivalstva. Mnogo jih je, ki so to že spoznali in ki se zbirajo okrog našega prapora — mnogim se niso padle mreže z očesa, spoznali se niso velike resnice.

Dogodki poslednjih dni, predvsem veličastna in imponujoča dostojnost socialno-demokratske stranke, ki je izraz žive moči in nepremagljivega zaupanja v se, morajo poučiti vsakogar, ki je gledal in ni videl, poslušal in ne slišal. 14. maja vsi, ki se jim je odprlo spoznanje, na volišče za našega kandidata **Etbina Kristana**, pisatelja v Ljubljani in zmaga nam je zagotovljena!

PODLISTEK.

Berta Krupp.

Povodom njene poroke v minulem letu — sedaj je gospa Berta von Bohlen in Hollbach — poročali so časniki mej drugim tudi o njeni doti in njenem premoženju. Njen oče Alfred Krupp, »prijatelj« nemskega cesarja Viljema II., je bil lastnik največjega podjetja za dobavo in izdelovanje jekla, t. j. kanonov, oklopov za bojne ladje, strojnih osi in valarjev najtežje vrste.

V teh tovarnah in podjetjih v Essenu, Hamburgu, na Španskem in dr., dela do 50.000 ljudi. Ze Alfred Krupp, ki je umrl pred približno štirimi leti, se zadnja leta ni brigal za svojo velikansko industrijo, temveč je užival razna razkošja v Italiji, najrajsi na otoku Kapri; — njegova podjetja so se vršila redno in uspešno dalje. Prav tako po očetovi smrti, ko je hei Berta potovala z materjo in z mlajšo

sestro po Evropi, da si ogleda svet in dozori za možitev ter prevzame kot glavni dedič po očetu tovarne in drugo. Ob tej priložnosti ji je »naložila« davčna gosposka davka od 25 do 28 milijonov mark letnih dohodkov (30-12 do 31-02 milijonov kron). Natančne svote davka ni nihče poročal, le na kratko so omenjali listi, da znaša »nekaj milijonov«.

Nastane vprašanje, iz česa plačuje ta gospa tiste milijone davka? Odgovor je prav lahek, enostaven: iz svojih dohodkov, iz dohodkov svojih tovarn in podjetij, pa mir besedi!

Dobro! Znano je pa, da ni vodila, niti sedaj ne vodi teh podjetij, saj tega ji tudi ni treba, za to ima vrhovne in poddirektorje, učene strokovnjake, mojstre, vodnike partij in ogromno število delavcev, vseh skupaj do 50.000, te pa ona plačuje. In zopet vse v redu!

Kaj pa če »delavci,« da ne govorimo o vodstvu, prenehajo z delom en dan, en teden, en mesec, več mesecev? Če bi se stavka ponovila večkrat?

Potem so tovarne mrtve, podjetja mrtva, ne do našajo ne dohodkov, ne oddajajo davka. Torej, kje drudje je pravi vir dohodkov, bogastva, davkov, kakor iz dela, umstvenega in ročnega? Edino delo je vstvarilo tovarne in podjetja, tako Kruppove, kakor vse druge, edino delo jih vzdržuje v tiru. Gospa Berta ne bi bila zmožna niti preživeti se ob svojem delu, brez dela drugih.

Morda bo zdaj jasno, kako pravično in resnično je načelo ali geslo: kdor več davka plača, naj ima tudi več pravice v občini, v deželi, v državi. Treba je le malo slediti odkod, iz česa izvira blagostanje, imovitost, bogastvo, majhni in veliki davki, in jasno je, da iz ničesar družega ne, kakor iz dela, bodisi v navedenem izgledu, kakor v vseh drugih manjšega obsegu.

Za razumevanje dejstva, da izvira vsa produkcija, vse, kar zadošča mnogoterim potrebam sedanje človeške družbe, edino iz dela, ni potreba niti socialnodemokratske, ampak obče ravne pameti.

Sodrugji in somišljeniki, spominjajte se volilnega sklada!

Češko pismo.

V Pragi, 2. maja.

Pod vtiskom majske slavnosti je stala včeraj Praga. Mnogo demonstracij je že doživelo glavno mesto češko, reklo bi se lahko, da se je privadilo nanje in da ne morejo napraviti več močnega vtiska. Ali včerajšnje praznovanje je pokazalo, da narašča neprenehoma moč češkega delavstva. Tu ni šablone, tu je vse živo življenje. Kdor je doživel letošnji prvi maj v Pragi, razume, da pripada češka bodočnost socialni demokraciji in nikomur drugemu. Množica naroda stoji v njenih vrstah zanesljivo in iz prepričanja. Kar imajo socialisti pristavev, to imajo, tega jim ne vzame nihče. Marsikdo se je že trudil, odvzeti socialni demokraciji na Češkem to ali ono četo, ustanovila se je v ta namen posebna stranka: Narodno-socialna. Iz nje je nastala karikatura stranke, socialna demokracija pa raste od leta do leta in je danes neoporečno najmočnejša češka stranka.

Najsijajnejša perioda razvoja za češkoslovensko socialno demokracijo je prišla z volilno-pravnim bojem leta 1905. Takrat, ko se je sestal češki deželni zbor in je vlada napovedala, da mu predloži volilno reformo, so izjavili socialni demokratje, da ne sprejmo v deželi drugačne volilne preosnove, kakor tako, ki bo slonela na podlagi splošne in enake volilne pravice. To je bil tudi faktični začetek odločilnega boja za volilno pravico v državi. Prišel je potem znani strankarski zbor na Dunaju in takoj so začele demonstracije, ki so imele ravno na Češkem markanten značaj. Po celi deželi so sledile persekucije, v Pragi in v mnogih drugih krajih so bile med policijo in med delavstvom prave bitke in mnogo krvi je izteklo v teh bojih, mnogo delavcev je izgubilo svojo svobodo.

Takrat je pa pridobila češka socialna demokracija najmočnejše simpatije med ljudstvom. Vse je bilo presenečeno, ko je zbrala stranka v svojem demonstracijskem sprevodu ob otvoritvi deželnega zbora 50.000 ljudi, ki so se dne 23. novembra 1905 še pomnožali, tako da je korakalo tisti dan do 150.000 mož in žensk pod rdečimi zastavami. Sloji, ki so smatrali socialno demokracijo dotlej za topo, so se ji jeli približevati in združevati se z njo. Bilo je torej pričakovati, da bode praznovanje prvega majnika letos posebno impozantno. In res, tako mogočnega in veličastnega majskega praznovanja še ni bilo v Pragi.

Ob 1/2 9. uri dopoludne so se začeli valiti tropi delavstva v Vinogradov, z Žižkova, z Višegrada in od Smichovske strani proti muzeju na Vaclavskem trgu. Po šest in šest v vrstah so korakali, z rdečimi klinčki na prsih. Kmalu so bile vse ulice okoli muzeja polne, 1/2 10 je začel pohod. Na čelu so nosili veliko zastavo žižkovske organizacije, za njo sta prišli dve ženi, ki sta nosili širok trak z napisom: Zene, naprej! Enake pravice hočemo z možmi! In potem je prišla nepregledna vrsta organizacij, z zastavami in z napisi. Prva kolona je korakala na otok Velike Benetke, drugi na Streliški otok. O masah, ki so bile tu na nogah, si je mogoče napraviti pojem, če povemo, da so odkorakale prve vrste ob 1/2 10. od muzeja, pa so prispele zadnje šele ob 3/4 11. na Streliški otok. Na obeh otokih so bili potem tabori, na katerih so govorili prvoboritelji češkega proletarijata.

Praga je imela ta dan še slavnostno lice od sprejema cesarja. Bilo je nekaj posebnega, gledati, kako korakajo vrste proletarcev pod razkošnimi umetniškimi slavoloki, postavljenimi veličanstvu.

Razume se, da je vladala tudi tega dne misel na volitve, do katerih je le še 14 dni. Na vseh straneh ostajajo nasprotniki proti češkoslovenski socialni demokraciji. Ali proti vsem organizira stranka nevstrašena volilni boj. Danes se lahko reče, da bode žela dne 14. maja lepe uspehe za svoje tridesetletno truda in žrtev polno delo.

Česa je volilcu treba?

1. Legitimacije in glasovnice.

Brez legitimacije ne bo nihče pripuščen k volitvi. Vsak volilec se mora pobrigati, da prejme legitimacijo, in če to neizgledoma izgubi, duplikat. Glasovnice se bodo sicer dobivale tudi na dan volitev, vendar je boljše z nje izpolnitvijo ne odlašati na zadnji dan.

2. Izpolnitev glasovnice.

Na glasovnico treba razločno napisati priimek in ime kandidata, njegov stan in bivališče, kakor

je razvidno iz raznih socialno-demokratskih letakov. N. pr. za Ljubljano: **Ethin Kristan, pisatelj v Ljubljani.**

3. Ne zamenjati kandidatov.

Napisati treba na glasovnico socialno-demokratskega kandidata za dotični volilni okraj. Gledati je na to, da se pomotoma ne napiše kandidata nasprotnih nam strank ali pa socialno-demokratskega kandidata, ki kandidira v drugem volilnem okraju. Oboje nas pripravi ob glas.

4. Imenovanje zaupnikov.

Tekom tega tedna treba naznaniti okrajnemu glavarstvu za vsak volilni kraj dva do štiri zaupnike, ki imajo prost dostop v volilni lokal in ki smejo prisostvovati tudi skrutinju. Zaupniki morajo imeti volilno pravico v dotičnem kraju volilnega okraja. Odklonitev imenovanih zaupnikov od strani okr. glavarstva je nedopustna.

5. Imenovanje članov volilne komisije.

Polovico komisijskih članov imenuje občina, polovica okr. glavarstvo. Slednje se mora ozirati pri imenovanju na vse v poštev prihajajoče stranke, zato treba, če se še ni zgodilo, okr. glavarstvu nemudoma predlagati za vsak kraj komisijske članen naše stranke, ki morajo imeti volilno pravico v dotičnem kraju.

6. Volilna svoboda.

Kdor grozi škodo na imetju, na dohodkih i. t. d. z namenom, da bi se volilec vzdrljal volitev ali glasoval za kakega določnega kandidata, se kaznuje s strogim zaporom do enega leta. Tako n. pr. je treba podjetnika ali delovodjo, ki bi grozil delavcu z odpustom, če voli socialno-demokratsko, takoj naznaniti državnemu pravdnistvu ali pa nam, in naj so grožnje še tako previdno izražene. Nepremišljenih ovadb seveda ni priporočati.

7. Jemanje legitimacij.

Kdor bi volilcu vzel legitimacijo ali legitimacije, ki jo prejme za drugo osebo, pravčasno ne izročil, se kaznuje. Vsak tak slučaj treba naznaniti drž. pravdnistvu.

8. Izpolnjevanje glasovnic po tujih agitatorjih.

Nihče ni opravičen tuje glasovnice samovoljno, to se pravi proti volji upravičenca, ali brez njegove vednosti in izrečnega privoljenja izpolniti. Kdor ravna nasprotno, se kaznuje z zaporom do 3 mesecev. Vsak slučaj treba drž. pravdnistvu koj naznaniti.

Volitve.

Ljubljanski volilci!

Vsa znamenja kažejo doslej; da bode v Ljubljani ožja volitev neizogibna. Dne 14. maja se odloči, kateri stranki pridete v ožjo volitev. S tem pa bode tudi že skoraj odločeno, kdo zmaga, odnosno kdo propade 23. maja. Vse kombinacije, da bi bila socialno-demokratska stranka, ako ne bi bila sama v ožji volitvi, moralno ali kakor si že bodi zavezana, podpirati kakšno gotovo stranko, so ničevna. Socialno-demokratska stranka ima samo eno moralno dolžnost: Bojevati se, da zmaga sama. Politični matematičarji, ki računajo že danes, da morajo zmagati s pomočjo socialne demokracije, se utegnejo zelo zmotiti ter doseči tak uspeh, da jim bo žal. Razumni volilci naj prevdarijo pred 14. majem, da se ne bodo 23. kesali.

Sodrug! Somišljeniki!

Spričo brezprimerne terorizma, katerega se poslužujejo nasprotniki v volilnem boju, je brezpojno potrebno, da storite zadnji teden vsi svojo dolžnost. Agitacija se mora izvršiti od moža do moža, od hiše do hiše. Mi ne moremo, kakor nasprotniki, angažirati kar cele vojske agitatorjev za drag denar. Zato pa moramo računati na podporo naših lastnih sodrugov in somišljenikov, od katerih pričakujemo, da porabijo kratki čas, ki je še na razpolago, za neutrudljivo, požrtvovalno delo, da dosežemo zmago.

Legitimacije.

Vsak volilec mora paziti, da dobi poleg glasovnice tudi legitimacijo, s katero se izkaže. Legitimacijo se pri volilni komisiji samo pokaže, potem pa jo treba shraniti za slučaj ožje volitve.

Kdor ne dobi legitimacije in glasovnice, mora iti v pondeljek, 13. maja ali pa na dan volitve po njo v magistratni ekspedit in naj vzame seboj kak dokument, s katerim se izkaže, da mu ne bodo delali sitnosti. Vsak volilec, ki ne bi dobil legitimacije in glasovnice, naj gre gotovo po njo, tudi če bi bil 14. maja zadržan, da ne bi mogel voliti. Ne pustite, da bi obležale na magistratu, kajti lahko bi se zgodilo, da bi jih vzel kdo drugi in jih zlorabil.

Glasovnice.

Na glasovnice je treba natančno in razločno zapisati ime kandidata, njegov poklic in bivališče. Vsakega glasu, ki bi bil izgubljen zaradi nerazločne pisave ali zaradi kakšne napake, je škoda. Kdor ima kak dvom, naj se obrne v Ljubljani na upravništvo »Rdečega Prapora«, drugod do znanih zaupnikov stranke.

Volilne komisije.

V volilno komisijo imenuje polovico udov občina; v Ljubljani se je to že zgodilo. Drugo polovico imenuje volilni komisar, ki se ima ozirati na stranke, stoječe v volilnem boju. Da se to lahko zgodi, naj se naznani politični oblasti — v Ljubljani in Trstu deželni vladi, drugod okrajnemu glavarstvu — imena udov, katere predlaga organizacija stranke v volilne komisije. To naj se zgodi čimprej.

Zaupniki.

V volilni lokal imajo pristop zaupniki, ki ostanejo ves čas lahko tam, tudi kadar je skrutinij. Zaupnikov je lahko v vsakem volilnem lokalu 2 do 5, v velikih mestih do 10. Naznani naj se jih čimprej okrajnemu glavarstvu, v Ljubljani in Trstu pa magistratu.

Politični odsevi.

«Vun iz parlamenta.» «Vun iz parlamenta.» — to geslo je izdala ruska reakcija, ki se skriva, kakor pri nas, pod krinko nacionalizma. Treba je izpremeniti volilni red tako, da se pahne iz dume vse delavske zastopnike in zastopnike malih kmetov. Neruskim narodom naj se vstop v ruski parlament postavno zabrani: oni so protidržavni element, vsak korak proti njim ima zase sankcijo «višjega državnega interesa». Ta blazni nazadnjaški načrt ni originalen; po tem sistemu se je ravnala nemška buržoazija v Avstriji, dokler ni pritirala svoje germanizatorične politike v neizogibni fiasco. To politiko uganja propadajoča klika Banffyijeve sorte na Ogrskem, ki si je konstruirala protismiselno teorijo vladajočega plemena. Ruski reakcionarci se, kakor je razvidno iz evropske zgodovine, niso nič naučili. Ruska država je po zaslugi birokracije na robu propada: socialno je popolnoma desorganizirana vsled gospodarskega izkoriščanja vladajoče carske rodbine in nekaj drugih plemenskih rodov, Sedaj jo hoče ruska reakcija pahniti še v bedo nepreglednih narodnih bojov s tem, da si je izmislila recept, po katerem namerava prevesti narodne boje tudi na politično polje. Resnična ruska politika, ki je edina sposobna konsolidirati desorganizirano rusko državo je izražena v dveh geslih: Socialna reforma in narodna ravnopravnost na podlagi avtonomije in samouprave.

Dopisi.

Trbovlje. «Narodna stranka», ki nam ponuja g. Roša, katerega v Trbovljah in Hrastniku nihče ne mara, je izdala tudi svoj volilni oklic. Seveda je v njem samo blatenje političnih nasprotnikov. Tako očita našemu kandidatu, da je dvakratni hišni posestnik v Zagorju, da je lanskega leta rudarje zapeljal nepremišljeno v stavko, da ima sicer precejšnje število volilcev za seboj, ali izvoljen ne bo. Kdo se ne smeje prvi budalosti, da je dvakratni posestnik? Drugo obrekovanje pa je tako hudobno, da se mora to narodno stranko obsoditi za najnesramnejšo, če ne prekličje tega gnusnega obrekovanja v svojem oklicu. Gospodje narodnjaki so se sedaj že prepričali, da so lagali. Radovedni smo, če bodo imeli tudi toliko morale, to obrekovanje zopet preklicati; ako ne, se jih smatra za stranko lažnikov. Socialno-demokratska stranka skličje tudi v Trbovljah ljudski tabor na Božičev vrt za dan 12. maja ob 2. uri popoldan, na katerega povabi vse štiri kandidate, in ako gospodje narodnjaki do tistega časa ne prekličje teh laži, se jim bode odgovorilo tako, kakor zaslužijo. Mi bi že lahko očitali in tudi dokazali razne stvari gospodu Rošu, in sicer kar so mu očitali že razni listi, kar mu razni ljudje predbacivajo, ali socialni demokratje se niso v svojem boju nikdar borili proti osebam in niso napadali nasprotnikov osebno; to dokazuje tudi letak v našem okraju, kjer ni ne ena oseba nobene stranke niti dotaknjena, temveč so pojasnjena samo načela drugih strank in naše stranke. Socialno-demokratska stranke je sklenila ostati v svojem boju dostojna. Ali če se bodo «narodnjaki» posluževali tako ostudnih sredstev, kakor so začeli, se ne bodo smeli čuditi, ako se jih prime tako, da bodo krvavo obžalovali rokovnjaško takotiko svojega boja.

Izšla je v založbi časopisa «Naprej» v Idriji I. knjiga

Pod spovednim pečatom

katero je spisal bivši katoliški kapelan H. Kirchsteiger. — Cena I. knjigi, obsegajoči 312 strani, znaša 2 K 60 vin.

Vsakemu prijatelju dobrega in poučnega branja knjigo «Pod spovednim pečatom» prav toplo priporočamo. — Dobi se v Ljubljani v knjigarni L. Schwentner; v Gorici v knjigarni A. Gabršček ter v Idriji pri upravi lista «Naprej».

*Kaj to je majhen sem možic!
Pa sem lepo debelih lic.
In ta sem le zato dobil.
Ker sem Kathreinerjevo kavo pil.*

Pristna samo v izvornih zavojih z imenom **Kathreiner.**

Nihče naj bi ne pil močno razburjajoče zrnate kave nemešane!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

sama se je obnesla za najokusnejšo primes, ki lahko prebavna, redilna in krvotvorna speši zdravje.

Otroke bi bilo samo le navajati **Kathreinerjevo kave.**

Organizacijam in delavskim čitalnicam, pos. sodrugom

ki se zanimajo za največjo avstrijsko žensko organizacijo tobačnih delavk in delavcev, se priporoča v naročbo slov. strokovni list

„Tobačni delavec“

ki izhaja vsak prvi torek v mesecu ter stane za celo leto 1 K 20 vin.

Naroča se pri upravnistvu „Tobačnega delavca“, Dunaj V/12, Schmalzhofgasse 17.

Organizacije, sodrugi, pozor!

Povodom bližajočih se državnozborskih volitev je v proslavo splošne in enake volilne pravice izvrševalni odbor založil krasne

umetniške razglednice

v barvotisku

predstavljajoče simbol bližajoče se delavske pomladi.

Gena	50 izvodom	3 K 25 v
„	100 „	5 „ 75 „
„	500 „	23 „ 75 „
„	1000 „	40 „ — „

Posamezni komadi po 8 vin.

Naroča se jih pri upravnistvu „Rdečega Prapora“ proti plačilu, oz. poštnem povzetju. Sodrugi, sezite pridno po teh razglednicah!

Vsaka ponaredba in posvitek je kaznivo. Edino pravi je

Thierryev balzam

le z zeleno znamko nune. — 12 malih ali 6 dvojnih steklenic ali pa 1 velika specialna steklenica s patentnim zaklepom 5 K.

4 52—33

Thierryevo certifikirano mazilo

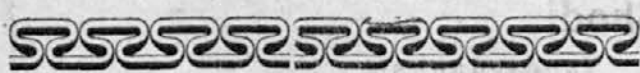
proti vsem, še tako starim ranam, vnetjem, poškodbam itd., 2 lončka K 3-60. Razpošilja se le proti povzetju ali za poslani denar.

Te dve domači zdravili sta povsod znani in še od nekdanj sloveči.

Naročila se naj naslovljajo na:

Ležarnar A. Thierry v Pregradi p. Rogoški Slatini.

Zaloga večinoma po lekarnah. Knjižice s tisoči zahvalnih pisem zastoj in franko.

Lepo kmečko posestvo

se proda radi starosti

v Zagorju ob Savi blizu farne cerkve.

15 oralov dobre zemlje, 4 gozdi, redi se lahko 5—6 krav, dobi se za mleko 30—35 gl. na mesec. Hiša zidana, z opeko krita. Hlev prostoren za 7 glav goveje živine. Kozolec v dve vrsti.

Več se poizve v pisarni občnega konsumnega društva v Zagorju h. št. 99.

AUSTRO-AMERICANA

TRISTE NEW YORK

Polniki v Ameriko kateri želijo dobro, po ceni in ramesljivo počivati naj se obrnejo
Simona Smetetka
v Ljubljani Kolodvorske ulice 20.
Kuhovrstna Pojasnila daje se brezplačno.

Kaj hočejo socialni demokracije

ali program socialno-demokratske stranke.

Dolžnost vsakogar, ki se zanima za politično življenje, je, da se seznanj s težnjami in zahtevami socialne demokracije. Cena brošuri, ki obsega tudi narodnostni program avstrijske socialne demokracije

4 v, po pošti 8 v.

Naroča se je pri upravnistvu

„RDECEGA PRAPORA“.

„Rdeči Prapor“ izvod po 10 v se dohiva v Ljubljani v tobakarnah: Blaž, Dunajska cesta; Franzot, drž. kolodvor, Spod. Siška; Kušer, Sv. Petra cesta; Pichler, Kongresni trg št. 3; Svatek, Glavni trg; Šešark, Selenburgove ulice; Velkavrh, Sv. Jakoba trg; Kleinstein, Jurčičev trg; Dolenc, Kolodvorske ulice, številka 27; Sušnik, Rimska cesta 24; Ušeničnik, Židovske ulice 1. — **Kranj:** Karol Florian, knjigarna. — **Jesenice:** Jakob Mesar št. 101. — **Trst:** Lavrenčič, Piazza Caserina. — **Trst Rojano:** Močnik, tobakarna. — **Gorica:** Krelbelj Peter, Kapucinske ulice št. 1. Schwarz, Solske ulice. — **Reka:** Ricardo Camera, Corso 16.

Naročajte edino slovensko revijo

Naši Zapiski.

Naročnina:

Za celo leto K 3, za pola leta K 1-50, za četrt leta 80 h, posamezne številke 50 h.

Uredništvo in upravnistvo v Ljubljani.

V založbi „Naših Zapisnikov“ se še dobe:

8. številka tretjega letnika: **Nekaj kulturnih zavodov slovenskih**, po 24 vin.

10. in 11. številka tretjega letnika: **Prešernov spomenik**, obsegajoča 48 strani, z lepim ovitkom; za naročnike po 50 vin., sicer franko 80 vin.

Drama Prešernovega duševnega življenja, predavanje g. dr. Ivana Prijatelja ob odkritju Prešernovega spomenika v Ljubljani, po 40 vin. pri upravnistvu „Naših Zapisnikov“ v Ljubljani.

I. S. Machar: **Magdalena**, povest v verzih; poslovenil A. Dermola, po 2 K.

Abditus: **Občina in socializem**, 70 vin.

P. Mihalek: **Iz nižnj življenja**, 1 K.

Za agitacijo pripravne so brošurice: **Program socialne demokracije**, po 4 vin., po pošti 8 vin.

Zvišanje duhovskih plač, po 10 vin., po pošti 14 vin.

Ako se jih naroči več, se dovoljuje popust po dogovoru.

„RDEČI PRAPOR“

je najradikalnejše slovensko glasilo, nujno potrebno vsakemu volilcu in vsakomur, ki hoče biti objektivno informiran o do- mači in splošni politiki.

„RDEČI PRAPOR“ je najmodernejši slovenski list, ki ne bi smel manjkati v nobenem bralnem društvu ali čitalnici ter napredni hiši.

Priporočajte „Rdeči Prapor“ povsod!

Tiskarna Iv. Pr. Lampret

Kranj :: Gorenjsko :: Kranj

se priporoča p. n. občinstvu v vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmoderneje oblike. Ker je bogato založena z modernimi črkami in okraski ter opremljena z najnovejšimi stroji in električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini, in sicer: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, cenike, etikete, bolete, časopise, knjige, brošurice, cirkularje, reklamne liste, lepake, opomine, vabila, molitvenike, mrtvaška naznanila, razglednice, hranilne in združne knjižice, poročna naznanila, vizitke, vstopnice, zavitke, dopisnice, jedilne liste, vignete i. t. d., sploh izvršuje vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela okusno in ceno. V isti založbi je izšla tudi času primerna knjižica v **drugi, pomnoženi izdaji**

Novi državnozborski volilni red.